

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS, DRETS HUMANS I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2021

Núm. 44

Presidència del Sr. Miquel Ensenyat i Riutort

Sessió celebrada dia 18 de febrer de 2021

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 15611/20**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, per un finançament just i equilibrat en matèria de dependència. 754
- 2) **RGE núm. 15643/20**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, per a la prohibició de les armes nuclears. 758
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començam la sessió i, en primer lloc, correspon demanar si es produeixen substitucions.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí, Núria Riera, del Grup Popular, substitueix Marga Durán, i Salomé Cabrera, del Grup Popular, substitueix Assumpció Pons.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, president, Ares Fernández substitueix Irantzu Fernández.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 15611/20 i 15643/20.

1) Proposició no de llei RGE núm. 15611/20, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, per un finançament just i equilibrat en matèria de dependència.

Començam amb el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 15611/20, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, per un finançament just i equilibrat en matèria de dependència.

Per a la seva defensa intervé, per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Així és, avui El Pi Proposta per les Illes els presenta una iniciativa que està basada en l'equitat i en la igualtat pel que fa a la Llei de dependència i sobretot pel que fa als nostres dependents.

La Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència defineix la dependència com l'estat de caràcter permanent en què es troben les persones que, per raons derivades de l'edat, la malaltia o la discapacitat, i lligades a la falta o la pèrdua d'autonomia física, mental, intel·lectual o sensorial, requereixen l'atenció d'una altra o altres persones o ajudes importants per dur a terme activitats bàsiques de la vida diària.

La població de persones grans cada vegada és més nombrosa a conseqüència de l'augment de l'esperança de vida -i esperem que així sigui, malgrat la pandèmia-, que han experimentat en els darrers anys. Segons les dades facilitades per l'Institut Nacional d'Estadística, a l'any 2019 la població major de 65 anys representava gairebé el 16% de la població balear enfront del 13,5% de l'any 2008.

Es tracta d'un sector poblacional que cada vegada més augmenta la demanda, la prestació de serveis sanitaris i socials

i, encara que la situació de dependència no és exclusiva de la gent gran, sí que és el sector de població que més la demanda per qüestions òbvies.

Vostès són perfectament conscients que la COVID-19 ha fet trontollar molt i els experts alerten que aquesta virus avançarà cinc anys les demències i la dependència entre la població major a causa de la manca de relacions socials i d'activitat, unida a la por i a l'estrès per la situació sanitària; generarà danys neurològics i una pèrdua d'autonomia accelerada, i que es traduirà en un problema social i econòmic tant per a l'Estat com per a les famílies.

A Balears, l'agost de 2020 -i aquí ja acab amb les xifres-, hi havia 24.959, gairebé 25.000 persones en situació de dependència.

Una dada que sí m'agradaria donar-los també és que hi ha més de 500 persones que varen morir a les Illes durant la primera meitat del 2020, afegeixin a això les dades que hem tengut durant el segon trimestre del 2020 i les dades que tenim en aquests primers mesos del 2021. Però, és que, a més a més, parl de persones que varen estar i estan algunes, les que han sobreviscut, en llista d'espera de dependència.

El percentatge de la participació de l'Administració General de l'Estat en el finançament de la Llei de promoció d'atenció a persones en situació, és a dir, el que paga el Govern central en dependència als nostres dependents de les nostres illes, és del 13%. Això vol dir que nosaltres hi posam el 87% restant. Són dades facilitades per la Conselleria d'Afers Socials i Esports a instància d'una pregunta formulada pel Grup Parlamentari El Pi.

Per tant, el finançament -pensam-, que assumeix la nostra comunitat és excessiu i se suma a tot el que hem de finançar perquè el Govern central no hi arriba.

Ja sabem que la llei no diu específicament que ha de posar 50% l'Estat i 50% la nostra comunitat, però també és veritat que, al seu apartat -vaig a cercar-lo, permeti'm-ho, per no equivocar-me-, al seu apartat..., article 32, *financiación del sistema por las administraciones públicas* diu així: *“la aportación de la comunidad autónoma será para cada año al menos igual a la de la Administración General del Estado”*.

O sigui, ens demana que sigui igual la nostra, però nosaltres també demanam que sigui igual la seva. Que vol dir un 13%! Això vol dir que nosaltres ho posam pràcticament tot i que ells no posen pràcticament res, més que testimonial, i com sempre lleis de dependència, la 39/2006 que és la que avui ens ocupa.

Per tant, i crec que ja se m'esgota el temps, simplement demanar-los el suport a aquesta proposició no de llei: “el Parlament de les Illes insta el Govern de l'Estat a donar compliment durant aquesta legislatura al finançament del 50% que hauria d'aportar l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma per al finançament de la Llei d'autonomia personal i d'atenció a persones en situació de dependència”. Nosaltres pensam que és de justícia, si ells consideren que la comunitat ha de posar com a mínim el 50%, nosaltres

interpretam que el Govern central ha de posar com a mínim el 50%.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Torn ara de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular estam totalment d'acord amb aquesta iniciativa per dues raons; en primer lloc, perquè sempre votam a favor i donam suport a totes aquelles propostes que vagin encaminades a millorar la vida de la gent de les Balears i a reclamar tot el que ens pertoca i, en segon lloc, perquè la dependència i el compliment de la Llei de dependència ha estat sempre una prioritat per al Grup Popular.

En aquest sentit, i per fer una mica de memòria, vull recordar que l'any passat, el 27 d'abril, vàrem enregistrar una iniciativa, que es va aprovar per unanimitat amb una transacció a un apartat, però que, en general, anava encaminada que es reforçàs el sistema de valoració i resolució d'expedients de dependència a fi de reduir la llista d'espera i el temps que la gent era a aquesta llista, així com que es contactàs amb tots els sol·licitants per facilitar l'ajuda el més immediatament possible, si encara no l'havien rebuda, i perquè es revisàs la situació de tots aquells que, per mor de la crisi sanitària, s'havien vist afectats per qualche suspensió o modificació del servei que se li prestava dins de l'àmbit d'aquesta llei de dependència.

Així mateix, al Congrés dels Diputats també nosaltres hem defensat sempre els serveis de la dependència, i vàrem demanar que s'incrementàs l'exhaustivitat i la periodicitat amb les quals s'avalua la implementació de la Llei de promoció d'autonomia personal i atenció a persones en situació de dependència, més que res amb l'objectiu d'escometre tots aquells canvis que fossin pertinents a la llei per millorar les condicions d'accés als ciutadans, canvis que a la vegada també havien de servir de fonament per aplicar aquelles reformes necessàries en matèria de finançament, per millorar el model de finançament vigent i per assegurar la sostenibilitat i la solvència del sistema per a l'autonomia i l'atenció a la dependència.

Per la qual cosa, d'acord amb aquestes raons, així com amb el que he exposat anteriorment, que consideram que és un dret de tots els balears que se'ns pren per part de l'Estat, nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Gómez Gordiola, per un temps màxim de cinc minuts.

Ai, perdó! Sí, m'he deixat el grup parlamentari..., perdó. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Mayor, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. No puc obviar les paraules del grup parlamentari que m'ha precedit, em sorprèn molt que el Grup Parlamentari Popular estigui totalment a favor i és un gran defensor de la matèria de la dependència sempre quan és a l'oposició, perquè quan governa és tot el contrari.

Nosaltres des d'Unidas Podemos estam totalment d'acord amb l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup El Pi.

El sistema d'atenció a la dependència va ser una fita molt important en la seva creació en el 2006. Actualment a Espanya el sistema de dependència dona un servei aproximadament d'1 milió o 1.100.000 persones.

Com hem dit en repetides ocasions, aquesta pandèmia ha posat de manifest totes les mancances dels sistemes essencials, i en matèria de dependència encara s'ha vist més evident la manca de la debilitat del sistema a conseqüència de les retallades que va fer el PP en el sistema de dependència en la gestió de la crisi anterior.

L'aprovació dels pressuposts de 2021 contempla un increment del 70% del pressupost en el Ministeri dels Drets Socials i Agenda 2030 que permet donar un impuls considerable al sistema d'atenció a la dependència.

El passat 15 de gener, dins el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, es va aprovar el pla de xoc de dependència amb el suport de tots els interlocutors socials i la Mesa de Diàleg Social.

El pla de xoc contempla per a enguany una injecció de més de 600.000 euros en dependència, 283,2 milions a nivell acordat i a la resta del nivell mínim. Això és el que aporta l'administració de l'Estat per a cada persona dependent. En aquest any es reverteix la retallada que va realitzar el PP.

El pla de xoc incorpora noves partides als propers anys, al 2022 i al 2023, similars a les del 2021, per al qual el pla preveu una injecció de fins a 3.600 milions d'euros fins al 2023. Té tres objectius clars: reduir dràsticament les llistes d'espera en dependència, millorar els serveis i prestacions per a les persones dependents i millorar les condicions laborals dels treballadors d'atenció a la dependència i també dels treballadors de serveis socials en general.

Arran del consens del pla de xoc Balears ha aconseguit 12,72 milions més per al finançament a la dependència durant l'any 2021, amb un total de 34 milions que rebrà aquesta comunitat autònoma per part de l'Estat. Queda enfora, hi estam d'acord, però el pla de xoc deixa molt clar el full de ruta per a aquesta legislatura.

Des d'Unidas Podemos creiem que l'acord per a la posada en marxa del pla de xoc aprovada el mes passat és la via per

recuperar, enfortir i ampliar el sistema d'autonomia i atenció a la dependència, ja que va més enllà d'una simple millora del finançament.

És per aquest motiu que li fem una esmena *in voce* en la línia de l'acordat en el marc del consell territorial i amb els interlocutors socials que esperam que sigui acceptada. L'esmena que li proposem diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a continuar incrementant el finançament estatal durant els pròxims anys, segons està previst en el Pla de xoc de dependència, acordat al Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència entre el Govern central i les comunitats autònomes, que permeti continuar millorant les prestacions i serveis del Sistema de l'Autonomia i Atenció a la Dependència, així com les condicions laborals dels seus treballadors".

Esperam que sigui acceptada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez i Gordiola, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Bones tardes a tothom, Sra. Pons, jo realment tenia una intervenció molt més breu i és manifestar explícitament el nostre suport tal com vostè té redactada aquí la seva proposta, però ateses les intervencions em fa ampliar un poquet més el debat i li diré per què.

Crec que l'important que ha de contestar el grup parlamentari, en la meua opinió i la del meu grup, el grup parlamentari que li fa una esmena *in voce*, grup polític que té la titularitat precisament ministerial de dur a terme o no això, empra el típic, *infinitivo-gerundio, continuar haciendo* una cosa que no s'especifica que és el que vostè demana aquí i que és el 50% que li correspon i que estableix la llei, per tant, el compliment ja de la llei, dins la legislatura; trob que ha estat generós i tot el seu grup parlamentari en aquest sentit, perquè diu "la legislatura", o sigui, no diu que sigui dins l'exercici pressupostari d'enguany que, evidentment, no hi és i no podrà ser, ni tan sols el que ve.

Però, és clar, el context que tenim és el següent, i no ens podem oblidar de la situació de no incloure al pressupost el REB: si nosaltres no tenim finançament suficient per dur a terme altres qüestions com infraestructures necessàries, no les podem dedicar el pressupost que no ens dona el Govern central que estableix a la llei per arribar al nivell que necessiten les nostres persones dependents, en situació de dependència i li hem de dedicar nosaltres sense arribar-hi.

Vostè sap que nosaltres varem presentar una proposició no de llei en què instàvem a més a més a donar agilitat a la diagnosi de la dependència, a persones en situació de dependència, que hem estat incidents, i vostès hi varen donar suport, i una de les coses que varem demanar, tot i que som la

quarta comunitat que més àgils som a donar-la, diguéssim en agilitat administrativa, varem instar que s'acomplís el que establia el decret d'unificar i d'homologar el grau de dependència amb el grau de discapacitat, per la qual cosa per agilitar aquest servei i per unificar-lo encara és més necessari aquest finançament, no tan sols per a les teràpies ni les infraestructures necessàries, sinó, a més a més, per a la dotació en tema d'ocupació pública, d'empleats públics.

Per tant, volia fer aquest ressò, a part que aquestes persones dependents dins la seva autonomia que hi hagin d'accedir es troben en una situació de precarietat i vulnerabilitat quan s'han trobat en una comunitat amb una taxa de desocupació molt elevada i a més a més amb una taxa de producte interior brut que ja sabem com està. És a dir, la nostra economia està en una situació d'empitjorament respecte d'altres comunitats autònomes, i vostè sap perfectament que nosaltres no volem ser més que la resta ni molt manco, és el nostre ADN com a formació política, però sí que és cert que la situació, i s'ha vist als debats que hem tengut recentment en aquesta cambra, que la situació de finançament passa per exigir el compliment del que diu la llei, és l'aportació corresponent.

Si vostè hagués demanat una cosa que no estableix la llei ja li hagués dit que nosaltres no li donàriem suport.

Insistesc, he ampliat més aquesta intervenció perquè crec que aquesta comissió s'ha de fer palès que la situació de la discapacitat no..., en la situació que tenim de finançament de necessitat, tot i els 12,72 milions que s'han donat i que arriben perquè són necessaris i perquè són insuficients, no donen la solució a aquesta reivindicació, i molt manco es fa enfora del que vostè proposa avui en aquesta comissió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua té la paraula la Sra. Ribas, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Nosotros estamos a favor de esta iniciativa y, por tanto, mi voto será a favor.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. És evident que l'impacte de la COVID en el tema de dependència ha estat catastròfic, ha fet retrocedir fins i tot els indicadors importants i ha generat patiment.

La despesa pública es distribueix incomplint el previst a la llei, que és el 50%, per mor del model de finançament i a les reduïdes quanties del nivell mínim. Açò és d'aportació exclusiva de l'Estat. Les comunitats autònomes aporten de mitjana el 83,9%, podríem dir el 84, mentre que l'Estat es queda amb el 16%.

I posem xifres en relació amb Balears: l'Estat aportarà 34 milions d'euros mentre que el GOIB, o sigui el Govern de les nostres illes, aportarà 200 milions.

I nosaltres donarem suport, com no pot ser l'altra manera, a aquesta iniciativa perquè, una vegada més, l'infrafinançament, ja s'ha dit aquí abans, de la nostra comunitat té moltes conseqüències i greus.

I per acabar, perquè només demanam que... una cosa molt senzilla i és que s'acompleixi la llei, ni més ni menys. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Gamundí, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Gràcies, president, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, vull dir que compartim la reivindicació que fa el Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes i que, com no pot ser d'altra manera, ja avanç que hi farem un vot favorable, si bé vull fer una sèrie de reflexions quant a la Llei de dependència, una llei que va ser aprovada per un govern socialista i evidentment va suposar posar en marxa el quart pilar de l'estat del benestar.

El govern de l'estat anterior, del Partit Popular, va imposar una sèrie de mesures que varen comprometre seriosament la viabilitat i sostenibilitat del sistema per a l'autonomia i l'atenció a la dependència, i es va reduir en una mitjana d'un 13% la quantia social a cadascun dels graus. Les comunitats autònomes varen deixar de percebre uns 850 milions d'euros.

Això què suposava? Evidentment suposava una asfíxia per a les comunitats autònomes.

Després dels vuit anys de retallades del Partit Popular, el govern de coalició progressista pretén recuperar els drets que es varen retallar, amb un pla de xoc que aposta clarament per l'atenció de qualitat a les persones en situació de dependència.

El Govern d'Espanya aconsegueix el seu compromís d'anar augmentant aquest finançament del Sistema d'Autonomia i Atenció a la Dependència amb 600 milions d'euros cada any i amb la previsió d'anar augmentant aquestes quanties similars al 2022 i 2023.

Es vol avançar amb aquest pla de xoc perquè pugui consolidar també i ampliar drets...

(Remor de veus)

Sr. President, jo escolto renous i no em puc concentrar...

D'acord, deia que la teleassistència, com a dret subjectiu, pretén consolidar-se i també la regulació de la figura de l'assistent personal.

Mirant cap al futur amb el Pla de recuperació, transformació i resiliència, també dotat de 910 milions d'euros, per a l'eix de l'economia també de les cures i el reforç de les polítiques d'igualtat també i d'inclusió, no?, amb objectius de reduir llistes d'espera, incrementar les prestacions econòmiques, millorar el finançament, revisar el copagament i millores a les condicions laborals. Sense perdre també de vista les reformes que es precisen també quant al model de cures per a persones dependents, un avanç que, a més, compta amb el suport -que jo crec que és important- de la Mesa de diàleg social en l'autonomia personal i dependència, i també està acordat al consell territorial amb totes les comunitats autònomes representades, que és incrementar aquest finançament del Govern d'Espanya a la llei en augmentar les quanties del nivell mínim i recuperar el nivell acordat que va eliminar el govern Rajoy.

Les quanties del nivell mínim recollides al pressuposts generals de l'Estat de 2021 suposaran per a cada persona dependent que rep efectivament alguna prestació o servei un increment, aquí a Balears són 5,6 milions més, que suposaran una mitjana quant als grans dependents o de la dependència severa o moderada, els diferent graus, d'un 17,4% més, i es preveuen valorar durant el 2021 possibles modificacions en els increments en els anys successius.

Es recupera aquest nivell acordat de finançament, 283 milions per mantenir l'estructura eliminada a l'any 2013 per Mariano Rajoy, o sigui que era zero euros, passarem a Balears de zero euros a rebre 7,4 milions, i jo crec que això també ho hem de posar en valor, tot i que evidentment és insuficient, jo també això li ho puc reconèixer. I això es complementa a més per una aposta clara per part del Govern de les Illes Balears, que des dels seus inicis sempre ha reactivat la Llei de dependència, no únicament amb el Govern, sinó també amb els consells insulars que també fan una tasca important en aquest tema i amb els 200 milions d'euros que també s'ha comentat.

Jo sí que vull fer una reflexió quant a..., no sé si acceptarà l'esmena d'Unides Podem la companyia d'El Pi, però sí que vull fer una reflexió, perquè tombar drets és molt fàcil, però tornar-los posar en marxa costa, i això no es fa d'avui per demà, això necessita un temps i crec que en aquest sentit hem de ser seriosos.

Per tant, crec que és una voluntat clara d'incrementar any rera any aquest finançament per a la dependència per part de l'Estat, la comunitat autònoma ja ho fa i, per tant, donarem suport a la PNL també amb els termes establerts.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gamundí. Té la paraula ara per contradiccions el Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En principi, gràcies a tots els que ens donaran suport a aquesta iniciativa que avui presenta el Grup Parlamentari El Pi, que té a veure amb la...

EL SR. PRESIDENT:

L'he botada, Sra. Font? Perdona, ara em pensava que era jo que anava malament, encara estic com a content que sigui vostè.

(Rialles del Sr. President)

No, no, estic content que siguis tu i no sigui jo, ja deia quin horabaixa que duc...

(Rialles del Sr. President i remor de veus)

Sra. Pons, en voler. És clar que sí.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Gràcies a tots aquells que avui ens donaran suport a aquesta iniciativa, que al final afavoreix o vol afavorir tots els dependents d'aquesta comunitat autònoma.

Jo només vull fer també una reflexió en aquests moments i ja gairebé al final del debat d'aquesta proposició no de llei, és vera que un govern socialista a l'any 2006 va fer aquesta Llei de dependència, però és vera també que al final ens va convidar a complir-la amb els doblers de la comunitat autònoma, que pagam un 80 i busques per cent, mentre que ells paguen un 13. És a dir, molt bé, gràcies per la llei, ens agrada, però també ens agrada que ens ajudin a pagar una despesa tan necessària com és aquesta. Però no és només a nosaltres, és que també és cert que li passa a la majoria de comunitats autònomes de l'Estat espanyol, és a dir, que l'Estat posa un 16, un 17, un 18 i totes les comunitats es veuen obligades a posar la resta de doblers.

I després, o la Sra. Mayor és de lletres com jo o no he entès les xifres, em sap greu, perquè vostè ha dit són 600.000 euros, més l'any que ve, més l'any que ve i seran un total de 3.000, a mi em surten 1.800.000 si són 600.000 multiplicat per 3, sí o no?

(Se sent de fons la Sra. Mayor i Abad que diu: "Progressivament no")

Ah, progressivament passarem dels 600.000 als 3.000 milions d'euros! Bé, idò jo em qued amb..., em sap greu, no li acceptaré l'esmena, i li dic amb tot l'afecte del món, perquè, és clar, jo he dit tota la legislatura, i vostè em parla d'un pla de xoc, d'una cosa puntual. Jo vull que es canviï, o el Grup Parlamentari El Pi vol que s'adapti a les peticions que fem, què vol dir? El futur? A mi Els Reis em duren un Porsche enguany, si Déu vol i Maria, però tampoc no hem de tenir molta fe que això passi.

No, siguem seriosos, crec que així com està redactada aquesta proposició no de llei i el seu punt, crec que està claríssim i que no demana res que no pertoqui.

I ho torn repetir, és vera que la llei no diu el Govern de l'Estat posarà el 50%, però sí diu que els governs de les comunitats autònomes posaran el 50% com a mínim. Idò mira, 50% per hom i tan a gust, i més ara que tendran fons europeus i tendran de tot. Jo crec que no és una proposta política, ni hem de mirar amb visió política, sinó amb les necessitats que té aquesta comunitat autònoma, ara més que mai i els dependents d'aquesta comunitat autònoma; que estam en pandèmia, que ho estam passant malament, que cada vegada hi ha més persones que viuen totes soles. I per tant, em sap greu, però no la puc acceptar, jo aquesta matemàtica que vostè fa ara mateix no la veig.

Així que res més, moltíssimes gràcies i a tots pel suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Acabat el debat, passam a votar la proposició no de llei RGE núm. 15611/20.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Són 12 vots a favor i 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei.

2) Proposició no de llei RGE núm. 15643/20, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, per a la prohibició de les armes nuclears.

A continuació passam a debatre la Proposició no de llei RGE núm. 15643/20, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font, per defensar-la, per un temps màxim de cinc minuts. Sra. Font, en voler.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Deman disculpes per allò d'abans, he tingut una *pájara*, m'he despistat moltíssim. I, per cert, també substituesc Sílvia Tur, que tampoc no ho havia dit. Duc un capvespre...

Bé, avui presentam aquesta proposició no de llei, perquè pensam que tothom coneix perfectament el perill que suposen les armes nuclears per a la seguretat de les persones i dels pobles. Tots coneixem els efectes que han tingut les armes nuclears i vull pensar que aquesta comissió és prou conscient que cal frenar l'avanç de la proliferació de les armes nuclears

i acabar amb elles perquè desaparegui l'amenaça d'acabar amb pobles sencers.

Ara com ara, les armes químiques, les biològiques, les mines terrestre antipersones i les bombes de dispersió han estat il·legalitzades, en canvi, les armes nuclears no han estat prohibides de manera global i universal. A hores d'ara hi ha un mínim de 9 estats que posseeixen armes nuclears, dels quals Estats Units i Rússia posseeixen el 90% del total.

Davant aquesta situació, el 7 de juliol del 2017, a una conferència de les Nacions Unides a Nova York, es va adoptar el Tractat de prohibició d'armes nuclears, sota el qual els estats es comprometen i llegeix, literalment, "a mai, sota cap circumstància, desenvolupar, provar, produir, fabricar, adquirir, posseir o emmagatzemar armes o altres dispositius nuclears explosius".

El Congrés dels Diputats, a proposta del Grup Socialista, va aprovar a l'any 2017 una proposició no de llei en aquesta mateixa comissió, en la qual..., a la Comissió d'Afers Exteriors, perdonin..., en la qual s'instava el Govern, i citaré una altra vegada, literalment, "a manifestar el seu suport a la Resolució L41, aprovada a l'Assemblea General de les Nacions Unides, que iniciava el camí cap a la prohibició de les armes nuclears i també a participar activament en les conferències previstes per als mesos de març i juny i, conjuntament, amb altres estats, -i açò és important-, secundar i liderar la voluntat d'avançar cap a la pau, la seguretat i el desarmament, amb l'aprovació d'un tractat de prohibició de les armes nuclears". De fet, el Grup Socialista, poc després, va demanar una compareixença d'algun membre del Ministeri d'Afers Exteriors, perquè s'impliqués en la prohibició de les armes nuclears.

El tractat va entrar en vigor el passat 22 de gener i hauria de preocupar-nos i molt, que 75 anys després d'Hiroshima encara no siguem capaços d'arribar a un consens sobre la ratificació del Tractat de prohibició d'armes nuclears. Espanya, com a membre de l'OTAN, s'oposa al tractat. A l'any 2017, ho torn dir, el PSOE, actual partint governant, es trobava a l'oposició i demanava explicacions al PP per no signar l'acord.

Però l'opinió de la ciutadania espanyola sembla una altra, una enquesta realitzada per la consultora (...) per a ICAN, ha destacat que el 89% dels espanyols es troben a favor de signar el tractat, mentre que un 4% s'oposa a aquest. Altres països de l'aliança opinen el mateix, l'informe destaca que s'han fet enquestes similars a Bèlgica, Dinamarca, Holanda, Islàndia o Itàlia, que han demostrat un suport al tractat de quasi el 80% de la població.

Volem recordar així mateix que el tractat de prohibició i el de no proliferació no són per a res incompatibles. El primer pot ajudar a impulsar i dinamitzar el de no proliferació, de fet l'article 6 del de no proliferació aposta per la reducció i la liquidació d'arsenals nuclears i encara, 30 anys després, no estem veient massa canvis sobre aquest tema. I l'article 5 d'aquest mateix tractat permet retirar-se del tractat si, per exemple, hi ha una percepció d'amenaça.

La proposta que avui debatem només consta d'un punt, el qual insta signar el Tractat de prohibició d'armes nuclears,

perquè així formalitzem l'adhesió d'Espanya, clara voluntat de la ciutadania.

S'han presentat un parell d'esmenes però jo m'estim més escoltar primer les argumentacions dels grups proposants i la resta de posicionaments dels altres grups per així poder decidir, una mica, què he de fer.

Però sí que voldria que tots penséssim una mica en el futur de la nostra infància i joventut i de quin exemple els volem donar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista s'han presentat esmenes, les RGE núm. [1838/21](#) i [1839/21](#) i, per a la seva defensa, té la paraula el Sr. Ferrer, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, president. El Grup Socialista comparteix l'objectiu últim del Tractat de prohibició d'armes nuclears. Compartim la preocupació per les conseqüències que tendria l'ús d'armes nuclears, per les greus repercussions ja enumerades i, especialment, per a unes illes com les nostres, que presenten una fragilitat extrema davant esdeveniments que puguin succeir a una altra punta del món i que produeixin un desequilibri planetari, com pugui ser un impacte nuclear.

Torn i reconèixer la necessitat d'eliminar per complet aquestes armes com a única manera per a garantir que la munició nuclear torni a emprar-se mai en cap circumstància. Cal recordar que Espanya fou un dels 191 països que signaren el Tractat de no proliferació d'armes nuclears, entre d'altres països que tenen armes nuclears. Va entrar en vigor l'any 70 i prorrogat indefinidament el 95. És l'únic instrument internacional que reconeixen els països que participaren en un assaig nuclear abans del 67 i que estan també en el Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

El Tractat inclou, a més, l'Organisme Internacional de l'Energia Atòmica i, per tant, ja es compta amb un sistema de control i verificació de la no proliferació d'armes nuclears.

Conscients de la necessitat d'avançar en el desarmament nuclear previst a l'article 6 del Tractat, l'any 2019 Espanya s'adheria a la coneguda Iniciativa d'Estocolm sobre desarmament nuclear. Aquesta Iniciativa va sorgir per unir esforços de 16 països convençuts de la necessitat d'avançar en el desarmament nuclear des d'una perspectiva realista i pragmàtica, que tinguem en compte el context polític actual i les diverses sensibilitats.

En el marc d'aquesta Iniciativa han tengut lloc quatre reunions ministerials que han servit per acordar accions concretes amb l'objectiu de donar impuls al Tractat. El passat 6 de gener, sense anar més a lluny, la ministra d'Afers Exteriors de l'Estat espanyol hi va participar.

A la Declaració de Berlín -fruit d'aquesta iniciativa- els països membres volen mobilitzar la comunitat internacional en el suport a la no proliferació i el desarmament mitjançant una crida als països nuclears per la que compleixin els seus compromisos, subratllant la necessitat de cooperació i diàleg entre els principals actors, la transparència dels arsenals, la reducció de riscos o l'educació dels nostres joves.

Per tot això, es creu desaconsellable que el nostre país signi i ratifiqui el nou Tractat de prohibició d'armes nuclears -que va entrar en vigor el passat 21 de gener- per diversos motius. El primer, és perquè l'entrada en vigor del Tractat de prohibició suposarà l'establiment de dos sistemes paral·lels en l'àmbit de desarmament -el Tractat de no proliferació i el de prohibició-; la coexistència dificultarà l'obtenció de consensos -ja de per si, molt complicats- i afectarà la universalitat de l'eficàcia del Tractat de no proliferació. El segon motiu és que el règim del Tractat de prohibició posseeix importants carències: no existeix un mecanisme de verificació que doni garanties creïbles als estats que formen part del mateix, en el compliment de les obligacions que s'hi estableixen. I el tercer punt, aquest tractat de prohibició -siguem realistes- no té gaires possibilitats de prosperar perquè no el subscriuran els estats nuclears i afecta, per tant, la seva universalitat.

Dintre de l'escenari del Tractat de no proliferació, el nostre grup comparteix l'aposta del Govern d'Espanya per una posició pragmàtica i realista que es tradueixi en una participació activa i compromesa amb la Iniciativa d'Estocolm, que esmentava jo abans.

És cert, també, que el Secretari General de les Nacions Unides va aplaudir la propera entrada en vigor del Tractat de prohibició com la culminació d'un moviment global per cridar l'atenció sobre les conseqüències catastròfiques de qualsevol ús d'armes nuclears.

Però cal que siguem també realistes i advertim del caràcter simbòlic del mateix, ja que -malgrat l'han ratificat 50 estats- en el nostre context europeu sols l'ha signat Àustria, Irlanda, Malta, San Marino i la Ciutat del Vaticà, les principals potències atòmiques del món -com els Estats Units, Regne Unit, França, la Xina, Rússia, Paquistàn, l'Índia, Corea del Nord i Israel- no han subscrit el text, com tampoc no ho ha fet l'OTAN, organisme de coordinació de l'estratègia de defensa, del qual -saben perfectament tots els presents- que Espanya n'és un membre.

Per tot això, consideram que el Tractat de no proliferació segueix sent encara la clau de volta en aquesta lluita que és, a més, un eix vertebrador dels països que -com el nostre- pretenen lluitar contra aquesta amenaça.

Per tots aquests motius hem presentat les dues esmenes. La primera és de substitució, perquè entenem que -amb tot el que he expressat fins ara- el Tractat de no proliferació segueix sent l'instrument adequat, si bé ens podem congratular que existeixin iniciatives paral·leles que reforcin la seva intencionalitat. Aquesta esmena es va pactar, igualment, al Congrés dels Diputats, perquè els partits que ens consideram de govern hem d'assumir també la nostra responsabilitat en l'ordre internacional.

I, la segona esmena, que és d'addició, és per donar suport al paper actiu que està tenint actualment l'Estat espanyol a l'anomenada Iniciativa d'Estocolm i el seu paper inequívoc pel que fa a la lluita contra la proliferació de les armes nuclears. D'acceptar-se aquesta i no la primera, demanàriem, per tant, també, votació separada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Torn ara de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Des del Grup Popular no estam d'acord amb el plantejament d'aquesta iniciativa.

Espanya ja va signar el Tractat de no proliferació a l'any 1968, en el qual es determinava que tots els països que no disposassin d'alarma nuclear abans del 1967 s'abstindrien d'accedir-hi. I hem de tenir en compte que el fet que les democràcies occidentals s'adhereixin a aquest tipus de tractats i es desarmen davant un panorama global del món en què altres països poden disposar d'aquest armament, sense vulnerar els tractats perquè no han subscrit ni n'han format part, ens situaria més a un lloc d'indefensió.

No oblidem que la OTAN és una aliança de defensa nuclear i que no disposam d'alarma nuclear amb una finalitat ofensiva, sinó únicament amb una finalitat totalment defensiva, per la qual cosa, consideram que no n'hem de prescindir.

Des del Grup Parlamentari Popular, i com a membres de l'OTAN, consideram, a més, que hem de ser coherents amb la nostra participació en aquesta organització. També volem dir que recordin vostès que Espanya, amb el govern del Sr. Sánchez, tampoc no ha signat aquesta adhesió a dia d'avui, una altra cosa és el que deien que farien abans d'entrar en el govern l'any 2018.

Per a la qual cosa, com a membres de l'OTAN, nosaltres no donarem suport a una iniciativa que pensam que són cortines de fum davant dels problemes que avui en dia té la ciutadania de les Balears i de tota Espanya, iniciatives que no van a cap port sinó que, únicament, intenten rentar un poc la cara del funcionament d'un govern que no dona resposta al que va prometre abans de les eleccions i que, a més, podria posar en perill la nostra defensa com a país, per a la qual cosa no hi estam d'acord.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Mayor, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres Unides Podem estam totalment d'acord amb la proposició no de llei presentada pel Grup Mixt, en suport del desarmament nuclear i a favor de la implicació del recent Tractat de prohibició de les armes nuclears. Per al que votarem a favor, tant si és el text inicial o si s'accepten les esmenes del Partit Socialista.

Les armes nuclears representen una amenaça constant en l'existència de la humanitat -d'això no en tenim cap dubte-, són inacceptables des d'un punt de vista moral, polític i des de l'entrada en vigor del Tractat sobre la prohibició d'armes nuclears del passat gener, també és inacceptable des d'un punt de vista jurídic. La capacitat destructiva que tenen les armes nuclears és molt més gran que qualsevol altre tipus d'armes. A dia d'avui, estan il·legalitzades les armes químiques, les mines antipersones, les armes biològiques, però les armes nuclears no estan prohibides de forma global.

Entenem que, davant l'amenaça que representen les armes nuclears, només hi ha una solució: la seva eliminació. Estem convençuts que s'ha d'evitar la proliferació de les armes nuclears, com s'ha estat fent fins ara, però no és suficient, pel que també estam convençuts que, per acabar amb les armes nuclears, passa per la seva destrucció i prohibició. El Tractat sobre la prohibició d'armes nuclears prohibeix íntegrament les armes nuclears i totes les seves activitats associades, entre elles: la producció, la prova, emmagatzematge, ús, etc.

Una enquesta realitzada per la campanya internacional per a l'abolició de les armes nuclears diu clarament que el 89% de la ciutadania de l'Estat espanyol vol l'abolició de les armes nuclears. I que està a favor que Espanya se sumi al Tractat de prohibició d'armes nuclears.

Grups científics i científiques, organitzacions mèdiques, premis Nobel de la pau, centenars d'ONG, han treballat de valent els darrers anys per aconseguir aquest tractat.

El Tractat de prohibició d'armes nuclears ha estat ratificat per més de 50 països, si no vaig errada 52, països com Àustria o Irlanda. Entenem que Espanya ha de signar-lo com més aviat millor, és la millor garantia per eradicar l'ús de les armes nuclears, i com a mostra d'un ferm compromís de la pau.

Com més firmes i ratificacions tinguin tots els tractats antinuclears major pressió tendran els grans fons d'inversió, els grans bancs i les grans potències perquè no inverteixin en aquest tipus d'indústria de la mort.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. El context dels tractats de proliferació d'armament nuclear o d'eliminació d'armament nuclear en general en el que suposa la filosofia del desarmament el consideram... que l'ús de l'energia nuclear, l'ús d'aquesta eina per a la línia de la defensa amb l'armament i no d'altres com la investigació i l'energia, evidentment és una eina, tenen una filosofia instrumental, no una declaració d'intencions.

El Tractat d'eliminació d'armament nuclear és una declaració d'intencions i és una declaració d'intencions i no és realment un instrument, perquè, entre d'altres coses, els estats posseïdors d'armament nuclear no l'han signat i els aliats ni tan sols han participat del seu debat. Per tant, no es troben identificats.

Un tractat internacional al món de la ciència política, evidentment, necessita el consens i sobretot la implicació de tots els actors i aquests actors no hi són; i sí hi ha un instrument que s'ha demostrat que és eficaç, que és el tema del Tractat de no proliferació d'armes nuclears. I, entre altres coses, el debat continua obert i és un instrument que sí s'ha de millorar i fins i tot tal volta s'hagi de modificar.

La prohibició s'ha demostrat que no és una estratègia útil i eficaç en els estats... dins aquesta línia d'anar eliminant l'armament nuclear.

Per tant, no sé com quedarà l'acceptació o no de les esmenes plantejades per part del Partit Socialista des del grup proponent. Evidentment, nosaltres no votarem a favor del punt proposat per aquesta proposició no de llei tal i com està.

Al primer punt, donat que..., al primer punt, em referesc a l'esmena presentada al punt 1 pel Partit Socialista de les Illes Balears quan planteja "donar la benvinguda a l'aprovació del tractat" entenem que condiona o pot condicionar, tot i que no s'insta qui té realment competències, que és el Govern central i el Congrés, que ha de donar el suport a la signatura d'aquest tractat per part de l'Estat espanyol, evidentment deixa com a una instància implícita a fer-ho i ja els he argumentat que la nostra formació política entén que l'instrument que s'ha de potenciar és el que vostès plantegen al segon punt.

Per tant, al primer punt si s'acceptessin les dues esmenes del Partit Socialista, nosaltres votariem no a la primera i sí votariem sí a la segona, en la línia de donar suport i reforçar el que trobam que s'ha de dur a terme, que és treballar en la declaració d'Estocolm i sobretot... en la iniciativa d'Estocolm i en el Tractat de no proliferació i on el nostre país, l'Estat espanyol hem de tenir una convicció ferma i ha d'emprar aquests instruments dins la política internacional i la multilateralitat d'actors, evidentment, per arribar a l'eliminació de l'armament nuclear i implicar tots els actors i estats que encara... o almanco als socis d'aquests estats posseïdors d'armes nuclears que encara no fan accions més positives per a aquest desarmament i per motivar la cultura de la pau.

Dins el concepte geopolític del realisme, evidentment les armes nuclears són una eina estratègica tant de defensa com de seguretat interior dels estats membres. I el que s'ha d'arribar a

entendre és que si cap estat membre té aquest tipus d'instrument, per tant, la implicació de tots els estats i els seus... en armament i els seus socis és necessària per a l'eliminació final que és l'objectiu del tractat de no proliferació d'armes nuclears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua té la paraula la Sra. Ribas, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. MÉS per Menorca nos trae hoy una iniciativa que demuestra dónde están sus verdaderas preocupaciones, en vez de traer propuestas sobre la emergencia social, económica y sanitaria que sufren los ciudadanos de Baleares pretenden que perdamos el tiempo hablando sobre las armas nucleares en un parlamento que no tiene ninguna competencia en este asunto.

Este es un ejemplo paradigmático de la forma de hacer política de la izquierda radical y del separatismo, centrarse en delirios ideológicos, en asuntos completamente ajenos a la realidad del español de a pie, olvidados de los problemas de los trabajadores, autónomos y familias.

Si no tienen ninguna propuesta útil para los que... para los ciudadanos de Baleares, para los ciudadanos de a pie, pues es mejor que dejen sus escaños y den paso a representantes centrados en los problemas más reales, y si quieren hacer política internacional donde tienen que presentarse ustedes es al Congreso de los Diputados y no al parlamento autonómico.

Es que tenemos aquí colas de hambre, faltan vacunas y el ritmo lento de la vacunación nos hace ir los segundos por la cola, solamente superados por Melilla, que son los que van más lentos de todos, que nosotros, y eso que aquí vivimos del turismo, y demostrar que es un destino seguro es básico para nuestra supervivencia y el bienestar de los ciudadanos de Baleares.

La hostelería cerrada, la gente arruinándose, impuestos abusivos que no dejan de asfixiarnos, ni siquiera cuando los mismos que los exigen obligan a la gente a cerrar sus negocios que les prohíben trabajar y les siguen cobrando los impuestos como si nada pasase.

Menores abusados y prostituidos y ustedes no instan a ninguna institución de Baleares a hacer nada al respecto. Aún estamos esperando a que presenten ustedes alguna iniciativa sobre eso en que sí tiene competencias la comunidad autónoma sobre este tema.

En fin, el Parlamento balear desde luego no tiene ninguna competencia en materia de política exterior ni de política de defensa o adhesión a tratados internacionales, es el Congreso de los Diputados o, en su caso, el lugar donde se debería plantear un asunto como este.

Los nacionalismos de todas las regiones de España pretenden que las regiones y las comunidades autónomas puedan adquirir competencias que son exclusivamente del Estado. Su modelo de desigualdad y separación es el contrario precisamente al que defiende VOX.

Del mismo modo que el Gobierno catalán destina 250 millones de euros robados al contribuyente para sus embajadas del DIPLOCAT, el nacionalismo balear pretende ahora arrebatarse al conjunto de los españoles la representación internacional para dar una presencia internacional artificial a nacionalidades inventadas e influyendo en decisiones de competencia puramente nacional.

Por esta razón VOX cree que es urgente superar el modelo autonómico que favorece la desunión y el enfrentamiento entre españoles y acaba en la sustitución del estado como sujeto internacional, atacado por los nacionalismos autonómicos que pretenden fragmentar la soberanía nacional y por las organizaciones supranacionales que pretenden diluirla.

Podríamos entrar al fondo de la cuestión y poner sobre la mesa que no hay un consenso internacional sobre la prohibición de las armas nucleares, solo 50 países se han adherido por el momento a este tratado, ninguno de ellos, por supuesto, es ninguno de nuestros aliados de la OTAN.

Des de VOX reconecem la importància del control del armament nuclear mitjançant tractats bilaterals entre els principals propietaris d'armes de destrucció massiva. Sin embargo, también existen corrientes internacionales que han demostrado la utilidad de que exista este armamento como garantía de paz, tanto en la guerra fría como en conflictos actuales como India y Pakistán.

En cualquier caso, no compete a este parlamento fijar una oposición ni instar a nada sobre una competencia exclusiva del Estado y que, por tanto, debe debatirse en el seno del Gobierno de la nación y en las Cortes Generales, que es donde reside la soberanía nacional.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Nosaltres pensam des del Grup Parlamentari El Pi que per arribar a la utopia s'han de començar a fer passes i nosaltres estam d'acord que s'han de fer, el que passa és que no sabem ben bé si aquesta proposició que avui du MÉS per Menorca segueix la ruta que tal vegada s'hauria de dur. Per què? Perquè els equilibris internacionals, els equilibris bèl·lics, els equilibris de pau i també de defensa i ofensiu són delicats i s'ha d'anar molt alerta i s'ha de tocar amb molta cura aquesta qüestió per poder arribar a un resultat que pensam que tots, o que quasi tots o gairebé tots amb algunes excepcions, voldríem.

Aquí ja s'ha apuntat per part del Grup Socialista el gran problema que tenim, és que de tots els que han signat el tractat, les nou potències que tenen... o les potències nuclears no l'han signat, Estats Units, Regne Unit, Rússia, Xina, França, Pakistan, Índia, Corea del Nord, Israel... no han signat l'acord i no només això, és que Japó tampoc no l'ha signat, que em sembla una cosa tal vegada inexplicable o almanco així ha estat molt contestada per part de la societat civil japonesa, després d'haver patit la tragèdia d'Hiroshima i Nagasaki. Tot això fa que l'efectivitat real d'aquest tractat és molt menor.

Tot i això nosaltres estam d'acord amb aquesta essència que planteja avui MÉS per Menorca, pensam que aquest ha de ser el futur i cap allà ens hem d'encaminar. Però, com torn repetir, els equilibris són delicats i s'han de tenir molt en compte i no crec que sigui aquest parlament el que tenguí la visió i les llums llargs posades per poder saber exactament on ens trobam i de quina manera ens situam.

Per tant, nosaltres demanam suport a les esmenes que li presenta el Partit Socialista i en aquest sentit votariem afirmativament i, si no, ens hauríem d'abstenir a la seva proposta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Procedeix ara la suspensió de la sessió, per un temps màxim de deu minuts si el proponent així ho desitja... No.

Per tant, té per fixació de... i per assenyalar si accepta les esmenes, un temps màxim de cinc minuts, la Sra. Font del Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. No sé què dir, sincerament, perquè alguns dels comentaris que he sentit aquí m'han deixat una mica... amb el cap girat.

Sra. Riera, no és una cortina de fum perquè, a més a més, nosaltres no som al Govern, vull dir..., jo no vull dissimular res, simplement és una iniciativa d'un grup parlamentari, d'un partit polític que és pacifista i antimilitarista i per açò la duem, simplement, no per a cortines de fum. Jo crec que la pau, a més a més, mai, mai és una cortina de fum, però bé, potser algunes persones ho pensen.

Sra. Ribas, la seva intervenció és més digna de campanya electoral que d'argumentació d'una rèplica a una proposta nostra. Jo entenc que no li pugui agradar, però d'aquí a què continuament ens hagin de dir el que podem dur o el que no podem dur a aquesta comissió comença a ser ja una miqueta cansat i, és clar, que podem parlar de moltes emergències, la de l'extrema dreta també la podem posar com a emergència, en fi...

Respecte de les esmenes que s'han proposat, evidentment les acceptaré perquè a mi el que m'interessa és que aquesta

iniciativa surti endavant i sí, les acceptaré totes dues, votació separada, conjunta, com vulgueu. Jo vull que surti endavant.

No és el que jo hagués volgut, sincerament, però bé, almenys -almenys- fem una petita passa -una petita passa- i crec que açò ja té..., d'alguna manera té cert valor que un país OTAN doni la benvinguda formalment i oficialment a aquest tractat.

I... bé, i gràcies, Cristina pel teu suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font.

Entenc que..., algun grup ha demanat votació separada?

(Remor de veus)

Si acceptaven les esmenes no...

(Remor de veus)

Sí, em referesc a si algun grup vol votació separada...

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Jo deman que, per favor, sigui separada atès que ho ha acceptat el grup de la PNL.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam, per tant, a votar la PNL, són dos... serien dues esmenes, per tant, les que s'incorporen. Per tant, serien tres punts, serien dos punts, no és així?

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Sí, perquè la primera és de modificació del punt únic...

EL SR. PRESIDENT:

Exactament, sí.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... i seria afegir un segon punt amb l'esmena d'addició.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, ha quedat clar. Vots a favor de..., estam un poc...

(Remor de veus)

... el que passa és que tenim qualche dia estam un poc espessos o què...?

(Algunes rialles i remor de veus)

Però he vist que no era l'únic, està bé això.

Vots a favor del primer punt?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Sr. Secretari.

EL SR. SECRETARI:

Són 8 vots a favor i 5 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vots a favor del segon punt?

Vots en contra?

I abstencions no n'hi ha.

Sr. Secretari.

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor i 4 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS